

POSTAĆ HISTORYCZNA

Józef Beck

1894–1944 *żył 50 lat*

Był polskim politykiem, wieloletnim ministrem spraw zagranicznych i kontynuatorem idei politycznych marszałka Józefa Piłsudskiego. W 1913 r. po raz pierwszy spotkał się z Piłsudskim, co zaowocowało długo-

letnią znajomością i współpracą. Podczas I wojny światowej walczył jako żołnierz Legionów Polskich i działał w POW. Następnie rozpoczął służbę w Wojsku Polskim i pełnił misję dyplomatyczną przy ambasadzie Rzeczypospolitej w Paryżu. Podczas wydarzeń majowych w 1926 r. opowiedział się za Piłsudskim. Od 1932 r. przez siedem lat pełnił nieprzerwanie funkcję ministra spraw zagranicznych. W tym czasie starał się realizować politykę równowagi. Jego zabiegi zakończyły się niepowodzeniem w 1939 r. W obliczu ataku sowieckiego Beck ewakuował się wraz z rządem na terytorium rumuńskie, gdzie został internowany.

sąsiadów do przyjęcia polskiej koncepcji oraz doprowadzić do kryzysu w ZSRS.

Piłsudski dążył także do realizacji politycznej idei **Międzymorza**, którą przedstawił jeszcze przed I wojną światową. Zakładała ona stworzenie federacji państw Europy Środkowej pod przewodnictwem Polski. Jednak sojusz z krajami bałtyckimi nie był możliwy ze względu na konflikt Rzeczypospolitej z Litwą. Na południu na drodze powstania trójstronnego sojuszu stanęła niechęć Węgrów do Rumunów. Dominująca rola Polski nie odpowiadała również Ukraincom, którzy dążyli do uzyskania niepodległości. Politykę Marszałka starał się kontynuować Józef Beck, który objął w 1932 r. stanowisko ministra spraw zagranicznych.

Normalizacja stosunków z ZSRS i Niemcami

Po podpisaniu przez Francję układów w Locarno stało się jasne, że granica polsko-niemiecka może zostać w przyszłości zakwestionowana. Stosunki z ZSRS również pozostawały napięte. Gdy na początku lat 30. XX w. stan zdrowia Piłsudskiego gwałtownie

Układy w Rapallo i Locarno

W kwietniu 1922 r. w Genui we Włoszech odbyła się konferencja gospodarcza, której celem było włączenie izolowanej Rosji Sowieckiej w strukturę światowej gospodarki. Podczas obrad doszło również do spotkania niemiecko-sowieckiego w pobliskim Rapallo. Podpisano tam traktat o ścisłej współpracy gospodarczej i wojskowej między obydwoma krajami. Dzięki temu Niemcy mogli szkolić swoje wojska na poligonach w ZSRS. W zamian Rosjanie uzyskali dostęp do nowoczesnych niemieckich technologii.

Kolejną porażką polskiej dyplomacji było podpisanie 16 października 1925 r. przez przedstawicieli Belgii, Francji, Wielkiej Brytanii, Włoch oraz Niemiec traktatu w Locarno. Na jego mocy władze niemieckie zagwarantowały nienaruszalność granic francuskich i belgijskich. Odmówiły jednak przyznania takich gwarancji Polsce i Czechosłowacji, co świadczyło o tym, że Niemcy planują zmianę swojej wschodniej granicy. Traktat z Locarno oznaczał również przyzwolenie Francji na te dążenia, co osłabiło wizerunek tego państwa jako sojusznika Rzeczypospolitej.

Porozumienie w Rapallo zawarte pomiędzy kanclerzem Niemiec Josephem Wirthem [czyt.: jozefem wirthem] ① a szefem sowieckiej dyplomacji Leonidem Krasinem ② stawiało Polskę w bardzo niekorzystnej sytuacji.

? Jakie zagrożenie stwarzały dla Polski układy z Rapallo i Locarno?